

V SPOMIN GREGORJU PERKU

V sredo, 10. 3., je v eno od prvih osamitvenih juter zarezala novica, da nas je zapustil Gregor Perko. Prijateljem, kolegom in študentom je zastal dih; nismo in po skoraj dveh mesecih od njegove smrti še vedno ne moremo dojeti, da Gregorja ni več med nami.

Gregor Perko je na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani študiral francoščino in primerjalno književnost. Po študiju se je zaposlil na Filozofski fakulteti, kjer je z disertacijo z naslovom *Razločevanje prevodnih ustreznih v dvojezičnem uvezovalnem slovarju* doktoriral leta 2004. Po doktoratu se je raziskovalno ukvarjal zlasti z leksikološkimi in leksikografskimi temami. Sodeloval je tudi pri pripravi nekaterih ključnih slovarskih del.

Na francistiki je bil, najprej kot docent, nato kot izredni profesor, nosilec velikega dela jezikovnih predmetov. Med študenti je bil izjemno priljubljen; kot predavatelj je bil namreč temeljit in natančen, poleg tega pa tudi zelo duhovit in zabaven. Študentje so pogosto povedali, kako dobro je znal razložiti snov in kako je vedno imel odgovore na njihova vprašanja, tudi kadar so spraševali po najbolj obrobni izjemi. Radi so ga izbirali kot mentorja pri diplomskih in magistrskih delih, saj so vedeli, da se bo mentorstva lotil z vso resnostjo.

Zelo se je angažiral pri pripravi bolonjskih programov. Bil je skrbnik obeh nepedagoških magistrskih programov na francistiki; kolegi smo se nanj lahko popolnoma zanesli. Ob vsaki dilemi in vprašanju, je bil najbolj običajen refleks: "bom vprašal-a Gregorja". Kako je dobro poznal programe in kako jih ostali nismo, smo se ob združevanju programov kruto zavedli takoj po njegovi smrti.

V letih 2013-2017 je bil prodekan Filozofske fakultete, zadolžen za dodiplomski in magistrski študij. Oba mandata sta bila burna, saj so se v teh letih iztekali stari, predbolonjski programi. Gregor je uspešno krmaril med pritiski študentov in preobremenjenimi učitelji.

Gregor Perko je bil med ustanovnimi člani Slovenskega društva učiteljev francoščine. Redno je predaval na društvenih konferencah; njegova predavanja so bila vedno dobro obiskana in lepo sprejeta. Tudi učitelji praktiki so znali ceniti njegovo znanje. Vsa leta je bil skrbnik društva, kar pomeni, da je opravljal najbolj zoprne administrativne posle, obiske na upravnih enotah in v bankah. Vsi člani prvega upravnega odbora društva se spomnimo njegove predanosti in volje, da brez pritoževanja opravi sleherno nalogo. Spomnimo se tudi prve konference društva, po koncu smo člani upravnega odbora obsedeli v kavarnici blizu Gimnazije Moste in kar nismo mogli verjeti, da nam je uspelo oboje, ustanoviti društvo in pripraviti prvo konferenco.

Podpisano me na Gregorja veže še revija Vestnik za tuje jezike, v kateri je svoj prispevek objavil marsikateri slovenski in tuji učitelj jezika. Revija je po

razpadu bivšega ustanovitelja prenehala izhajati. Z Gregorjem sva se jo odločila oživiti; za to sva morala preskočiti prenekatero oviro. Uspelo nama je, ker sva sledila misli, da revijo v slovenskem prostoru zares potrebujemo in pri tej misli trmasto vztrajala. Za prvo številko nisva imela skoraj nič denarja, izbrala sva najcenejšo tiskarno, Gregor pa je revijo kar sam postavil in poskrbel za računalniški prelom. Bil je član uredniškega odbora, neutrujen svetovalec in pomočnik.

Počivaj v miru, dragi Gregor. Brez tebe ne bo nikoli več, kot je bilo. Neskončno te pogrešamo.

Meta Lah

